

De NAZI's van het Onderwijs

‘Een Tinder voor kennisdeling,’ opperde iemand tijdens een workshop over onderwijsinnovatie. Je hoort het wel vaker. Publieke instellingen die koketteren met Amerikaanse platformen. We moeten de Uber van de zorg worden! De Amazon van de uitkeringen! De AirBnB van de woningcorporaties!

Slecht idee.

Veel van die platformen zijn namelijk helemaal geen leuke bedrijven. Het zijn geen neutrale marktmeesters. Integendeel. Ze hebben hun wereldbeeld vertaald in code.

Is Tinder bijvoorbeeld een datingplatform of een plaats om andere mensen af te wijzen? Waarom leidt maar een minimaal percentage van de swipes tot matches? Waarom blijven gebruikers toch terugkomen? Misschien wel omdat mensen soms even een castingdirecteur willen zijn.

Probeer op AirBnB maar eens met een donkere huidskleur een appartement te boeken. Valt niet mee. NoirBnB is er niet voor niets. Uber beschouwt zijn chauffeurs niet als personeel. Op Kickstarter vloeit het geld niet naar beste ideeën, maar naar witte, blanke mannen.

Veel platformen zijn niet ingericht op delen, maar op beoordelen.

En dan overtreden ze ook nog eens continu wetten en regels, verstrekken ze geen informatie (want: privacy, o ironie), heerst er vaak een machocultuur en vermorzelen ze markten terwijl ze enorme verliezen draaien. Waardecreatie, noemen ze dat.

Natuurlijk, ik snap best dat de platformvergelijkingen gebaseerd zijn op die geweldige app, de gebruiksvriendelijkheid en servicegerichtheid. Maar het één staat niet los van het ander.

De Duitsers waren tijdens de Tweede Wereldoorlog ook heel efficiënt en georganiseerd. Toch hoor je nooit iemand zeggen dat ze de Nazi's van de onderwijslogistiek willen worden!

Gelukkig maar.

Rens van der Vorst is technofilosoof, hoofd IT Innovatie bij Fontys en auteur van 'Appen is het Nieuwe Roken'.

Reacties (0)

Naam: *